

„Mindig is ezt akartam csinálni”

Kulturális közfoglalkoztatottból kreatív vezető – beszélgetés Varga Ottóval

Varga Ottó karrierje egy autodidakta kreatív ember sikertörténete: bár szülei anyagi helyzete nem tette lehetővé, hogy egyetemre mehessen, önerőből és lelkesedésből fejlesztette magát az őt érdeklő vizuális kultúra területén. Önkéntesként kapcsolódott be a Csabagyöngye Kulturális Központ munkájába, majd kulturális közfoglalkoztatottként bizonyított; ma ő az intézmény kreatív vezetője.

Savolt Zoltán: *Mesélj nekem egy kicsit magadról! Ki is az a Varga Ottó?*

V. O.: Békésen születtem, ott nevelkedtem, van két testvérem. Ott

jártam általános iskolába, jó tanuló voltam, sokat jártam iskolai versmondó, prózamondó, matek versenyekre. Annyit kell még rólam tudni, hogy félig roma származású vagyok. Az általános iskola után jelentkeztem a békéscsabai Széchenyi István Közgazdasági Szakközépiskolába, informatika szakra. 2008-ban érettségiztem. Sajnos szüleim anyagi helyzete nem tette lehetővé, hogy egyetemre mehessenek. 2008-2010 között a Békéscsabai Eötvös József Szakközépiskola idegenforgalmi szakmenedzser szakára jártam, amit el is végeztem. Később az informatika kapcsán elvégeztem még CNC programozó tanfolyamot is. 2010-ben pincéreként kezdtem el dolgozni a békécsi Dübögő Étteremben. De egy idő után éreztem, hogy ez nem nekem való. Ekkor már a sráccal fotóztatni, „festegetni” jártunk. Szóval a tanulás mellett párhuzamosan a hobbinak is éltem. A családban mindenki zenész, én ennek ellenére a rajzot, a festészetet imádtam és szeretem most is. A kreativitásom elég régóta jelen van, hiszen már gyerekkoromban a két testvéremnek készítettem saját magam által tervezett újságot, ami rejtvényekkel volt tele. Nagyon kedvelték.

S. Z.: *Hogyan kerültél kapcsolatba a Kulturális Közfoglalkoztatási Programmal, illetve a Csabagyöngye Kulturális Központtal?*

V. O.: A közfoglalkoztatási program előtt önkéntesként kapcsolódtam be a Csabagyöngye munkájába. Eseményeket fotóztam, videókat, plakátokat készítettünk. A Csabagyöngye Kulturális Központnak szerkesztettük a Facebook oldalát, ott is a marketing részét intéztük. Többen voltunk önkéntesként ebben a csapatban, amit M³ (EMKÖB) csapatnak neveztünk el. Az volt a cél, hogy egy olyan közösséget hozzunk létre, ahol a kreatív iparral foglalkozunk. Egymástól tanulva fejlesztjük magunkat és egymást. Ezzel indult az egész folyamat, de aztán sajnos a többi tag nem foglalkozott tovább a dologgal. Nekem volt időm is, kedvem is, meg nagyon szerettem csinálni. 2008 óta vagyok tagja a Light Scribblers fényfestő csapatnak, melybe érettségi után kapcsolódtam be. Az RTL Klub Fókusz műsorában is bemutatták tevékenységünket, melyen keresztül sokan megismerhettek bennünket. Aztán a Csabagyöngye megnyitójára kellett készítenünk egy „vizuált”, ami nagyon jól sikerült és az akkori polgármester is elismerő levélben köszönte meg az M³ munkáját. A megnyitó után továbbra is bejártunk a műhelybe és nagyon kellemes hangulatban teltek a napok, a hobbinak szentelhettük az időnket.

Egy ifjúsági zenei fesztiválhoz kapcsolódóan is kaptunk feladatot, amelyben én önkéntesként segítettem. Mivel

S. Z.: *Ha egy dolgot kellene választani feladataid, munkáid közül, ami-re a legbüszkébb vagy, mi lenne az?*

V. O.: A Kultúrházak éjjel-nappal kapcsán készítettem egy videospotot. Ez egy pályázat volt, amelyre beküldtem egy videót, meg is nyertem. Itt az évek alatt elég sok minden történt, összegyűltek a videók és összevágtam egy anyagot. Emlékszem, a beadási határidő előtt két órával küldtem be, mert pont akkor lettem kész vele. Később igazgató urat hívták Budapestről, hogy el kellene mennünk a fővárosi díjkiosztóra, mert helyezést értünk el. Amikor kiderült, hogy elsők lettünk a pályázaton, igazgató úr nagyon büszke volt, és persze én is. Kaptunk egy kis pénzt, egyből be is ruháztuk egy eszközre: vettünk egy jó kis objektívet, azóta is azt használjuk. Arra vagyok a legbüszkébb, hogy életemben először pályáztam és nyertem.

S. Z.: *Van valami aktuális feladat?*

V. O.: Hajaj, sok minden! A legnagyobbak közül most a Scherzot, a Békéscsabai Táncfesztivált említeném, de számos „kisebb” feladat is akad.

S. Z.: *A jövőt illetően mik a terveid?*

V. O.: Szerintem ebben a szakmában, amit én csinállok, a kompetencia számít, az a lényeg. Meg akarom szerezni az ehhez kapcsolódó végzettségeket. Grafikus akarok lenni, el akarom végezni a fotográfus képzést és operatőr is szeretnék lenni. Az a célom, hogy mindenről legyen papírom, s később akarok majd egy vállalkozást indítani. Ilyen terveim vannak. Legyen egy önálló kis vállalkozásom, legyenek embereim és csináljuk. Imádom ezt a munkát. Más nem is tudnék elképzelni. Én azt mondom, szerencsés vagyok! Nem adtam fel az álmaimat, így azt tehetem nap mint nap, amit szeretek: „kreatívkodok”.

én töltöttem a legtöbb időt a stúdióban, a többiek kineveztek „vezetőnek”. Már akkor is azt gondoltam, hogy nincs veszítenivalóm, és most visszatérve látom, hogy megérte. Ennek lett meg a gyümölcse, hiszen bekerültem a Csabagyöngye csapatába, a vezetőség elismerte a munkámat és felajánlották, hogy az Nemzeti Művelődési Intézet által koordinált Kulturális Közfoglalkoztatási Program keretében dolgozhatok náluk. Ez 2013-ban volt, az első program indulásakor. Onnantól kulturális közfoglalkoztatottként dolgoztam a Csabagyöngye Kulturális Központban, bekerültem a második és a harmadik programba is.

Sokszor az a probléma az emberekkel, hogy nem látják a dolgokban a későbbi lehetőségeket. Emlékszem, mikor gyerek voltam, a szüleim azt mondták, hogy tanuljak és legyek ügyvéd, mert ők sokat keresnek. Én már akkor is azt mondtam, hogy nem szeretnék az lenni, inkább grafikus. Most, hogy sikerült eljutnom erre a szintre, ahol vagyok, örülnek neki, hogy kitartottam az álmaim mellett.

S. Z.: *Mit emelnél ki különös pozitívumként a Kulturális Közfoglalkoztatási Program kapcsán?*

V. O.: A kulturális közfoglalkoztatás keretében a képzés (Kulturális közösségszervezés alapjai) tetszett nagyon. Rendkívül élveztem, és nagyon sok dolgot tanultam egy szuper társaságban, fantasztikus oktatókkal.

S. Z.: *Volt-e valamilyen komolyabb elvárás, szakmai kihívás számodra?*

V. O.: Nem érzem azt, hogy hú, ez küzdelmes. Azt mondom neked, hogy minden nap kihívás, minden nap nyomni kell. A komolyabb kihívás az volt, hogy megértessük a vezetőség-

gel, meg ugye a dolgozókkal, hogy amit mi csinálunk, annak van értelme. Bármilyen kitaláltunk, arról meg kellett győzni a kollégákat, hogy az jó, hasznos, egyedi és végül, de nem utolsó sorban szükséges.

S. Z.: *Mesélj nekem a fordulatról!*

V. O.: 2016-ban, amikor január elején visszajöttünk dolgozni, kaptam egy fülest, hogy lenne egy lehetőség számomra. Érdekel, mert úgy voltam vele, hogy itt már mindent elvégeztem és anyagilag is jobban járhatnék. Történt az életemben egy törés is... szóval úgy voltam vele, hogy miért ne mehetnék. Meghallgattam az ajánlatot, nagyjából azt kellett volna csinálnom, mint itt. Elmondtam az igazgatónak, hogy elfogadnám az ajánlatot, de gondolom nem akarta, hogy elmenjek, így felajánlották, hogy legyek itt teljes állásban, mint kreatív vezető. Még az albérléskeresésben is segítettek. Úgy döntöttem hát, hogy a második otthonomban maradok. Ide húz a szívem.

S. Z.: *Mennyire hagynak, illetve a program során mennyire hagytak önállóan dolgozni?*

V. O.: Abszolút! Volt, hogy magamtól találtam ki dolgokat és azt csináltam végig. Jó, van, amikor az igazgató úrnak vannak ötletei és azokat is végig kell vinni. Ez közfoglalkoztatottként is így volt, és így van manapság is.

VARGA OTTÓ 2008-ban érettségizett a békéscsabai Széchenyi István Közgazdasági Szakközépiskola informatika szakán. 2010-ben idegenforgalmi szakmenedzser végzettséget, majd CNC programozó végzettséget szerzett. 2013-tól 2016 év elejéig kulturális közfoglalkoztatottként dolgozott a Csabagyöngye Kulturális Központban. Ma az intézmény kreatív vezetője.

SAVOLT ZOLTÁN a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán történelem-művelődésszervező, ifjúságsegítő szakon végzett 2009-ben. 2009-től a megyei módszertanban dolgozik. Jelenleg a Nemzeti Művelődési Intézet Békés Megyei Irodájának munkatársa.